

BŁAŻNICA (9) *sb f*

Pierwsze a pochylone, drugie jasne.

sg N błażnica (4). ◇ D błażnicy (3). ◇ V błażnico (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

1. *Komediantka, aktorka, kuglarka, tancerka; ludia, mima, mimula Mqcz (3) : Ludia, Błaznicá. Mqcz 199a; 221d [2 r.].*

2. *Kobieta zachowująca się niepoważnie, błaznująca; tu: w przen (6) : Nieprzeczyw fię tey blazniczy [sumieniu] Bowiem tak czynyly wfytczy. RejKup i6v, i4, Kv, k6, m5; Fortuna rádniey iest wicher á niżeli wiátr: [...] Raz pogodna/ drugi raz szalona y nieštáteczna/ raz matká/ drugi raz mácocbá/ [...] raz kroluie/ drugi raz żebrze/ raz páni/ drugi raz błażnicá. KlonFlis B.*

KN